

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІТОЛОГІВ У РЕСПУБЛІЦІ ПОЛЬЩА

Назар Сениця

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Туган-Барановського, 7, Львів, Україна, UA–79005
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-6296-5231>
e-mail: Nazar.Senytsia@lnu.edu.ua*

Проаналізовано стан цифровізації професійної підготовки майбутніх політологів у Республіці Польща та визначено основні цифрові інструменти, що забезпечують трансформацію освітнього процесу в галузі політичних наук. Зазначено, що цифрова трансформація дала змогу сучасній польській політичній науці не лише інтегруватися до світового дослідницького простору, а й радикально оновити дидактичний інструментарій та подолати історичне тяжіння до гуманітарної інтерпретації та описового підходу. Охарактеризовано професійні функції та завдання, які стоять перед польськими політологами, та доведено важливість формування у них цифрової компетентності задля успішної самореалізації.

З'ясовано, що використання цифрових інструментів у професійній підготовці майбутніх політологів у Республіці Польща можна розглядати з позиції чинника, що впливає на дидактику вищої школи, та з точки зору прищеплення майбутнім фахівцям навичок їхнього застосування у професійній діяльності. Подано характеристику цифрових засобів, які використовують у польських університетах під час підготовки майбутніх політологів: електронних публікацій, інтернет-додатків та онлайн-сервісів, симуляцій, масових відкритих онлайн-курсів, вебквестів, платформ управління навчанням, спеціалізованого аналітичного програмного забезпечення тощо.

На основі аналізу праць польських науковців окреслено окремі перспективи розвитку процесів цифровізації професійної підготовки майбутніх політологів (зростання ролі онлайн-інструментів в освітньому процесі та розширення спектра навчальних дисциплін, пов'язаних із цифровізацією політичного життя, передусім тих, що стосуються електронного урядування та електронного голосування). Наведено ризики, пов'язані з цифровізацією професійної підготовки майбутніх політологів, що полягають у звуженні міжособистісної взаємодії між суб'єктами освітнього процесу.

Ключові слова: підготовка політологів, цифровізація, цифрова компетентність, цифрові інструменти, онлайн-сервіси, професійна підготовка, Республіка Польща.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку вищої освіти у світі характеризується трансформаційними процесами, спричиненими процесами глобалізації та цифровізації. Розвиток інформаційного суспільства неминуче

© Сениця Н., 2026

Матеріали поширюються на умовах міжнародної ліцензії
Creative Commons Attribution Non-Commercial 4.0

відображається на розвитку освітніх систем, потребує переосмислення змісту та інструментарію професійної підготовки фахівців, зокрема у галузі політичних наук. Зважаючи, що об'єкти їхнього дослідження – влада, державні інституції, політична комунікація тощо – сьогодні стрімко мігрують у віртуальний простір, цю обставину не можна просто ігнорувати.

У наш час цифровізація освітнього середовища уже не може обмежитися лише належним рівнем технічно-програмного забезпечення закладів освіти. Вона має передбачати комплексну перебудову професійної підготовки, до якої мають активно залучатися цифрові технології. Відповідно, професійна підготовка майбутніх політологів має відбуватися в умовах апробування нових освітніх підходів та спрямовуватися на розвиток цифрових компетентностей здобувачів освіти. Політолог нового покоління має бути фахівцем, який не лише володіє теоретичним базисом, а й здатен оперувати інструментарієм аналізу даних, здійснювати комп'ютерне моделювання політичних процесів, демонструвати наявність навичок цифрової гігієни тощо.

У цьому контексті надзвичайно цінним є досвід Республіки Польща. Проведений нами аналіз наукової та методичної літератури дав змогу констатувати, що у польській системі освіти відбувається інтенсивний перехід від репродуктивних методів навчання до інноваційних технологій, метою яких є формування загальних та фахових компетентностей здобувачів освіти, серед яких вагоме місце посідають цифрові. Відтак вивчення польського досвіду може допомогти визначити ефективні шляхи розв'язання суперечностей між рівнем професійної підготовки та запитами ринку праці, який ставить перед фахівцем-політологом завдання володіти цифровим інструментарієм задля формування його професійної культури.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. XXI століття називають століттям реформ у польській системі вищої освіти [2; 9]. Вони пов'язані, зокрема, з процесами творення інформаційного суспільства та цифровізацією різних сфер життя. Цифровізація підготовки майбутніх фахівців у Республіці Польща, з погляду М. Кшикавського [5], трактується як знаковий антропологічний та інституційний виклик для університетів, що зумовлює концептуально інноваційну педагогічну систему. Відтак проблема цифровізації професійної підготовки майбутніх політологів у Республіці Польща стала предметом досліджень низки дослідників. Причому її розглядають у різних аспектах. Зокрема, у колективній монографії “Політична наука та цифровізація – глобальні перспективи” (за редакцією М. Кноєр, Г. Мілнер) [4] розглянуто вплив цифрових технологій на викладання політичних наук у різних країнах світу. Автори монографії описують способи використання цифрових методів аналізу політичних процесів, електронних баз даних, а також різних цифрових ресурсів. Один із розділів монографії (автори – А. Жуковський та М. Гартліньський) [12] присвячено аналізу специфіки цифровізації викладання політичних наук у польських університетах. Автори висвітлили результати

емпіричного дослідження, проведеного у 2018 році. У ньому взяв участь 141 польський політолог із 16 академічних центрів. Метою опитування стало з'ясування змін у викладанні та наукових дослідженнях у галузі політичних наук, викликаних цифровізацією. Отримані результати дали змогу авторам визначити роль цифрових інструментів у підготовці нової генерації польських політологів, перспективи розвитку їх професійної підготовки, а також основні ризики цифровізації політичних наук.

Оригінальний підхід до цифровізації професійної підготовки політологів простежуємо у монографії П. Жукевича та Р. Фелнера [11]. Зокрема, з нею автори пов'язують зміну способів передання політичних знань. Причому дослідники також виходять на площину практичного застосування цифрових інструментів у діяльності політологів та артикулюють думку про необхідність формування такої готовності у процесі навчання в університеті.

Відтак аналіз наукових праць засвідчив різноплановий розгляд у них проблеми цифровізації підготовки фахівців у галузі політичних наук. Зокрема, акцентовано на трансформації освітнього середовища, змінах дидактичних підходів, розширенні можливостей застосування цифрових інструментів. Водночас подальшого осмислення потребує питання систематизації таких інструментів, визначення їх функціональної ролі у професійній підготовці політологів.

Мета статті полягає в аналізі стану цифровізації професійної підготовки майбутніх політологів у Республіці Польща та систематизації основних цифрових інструментів, які використовують в освітньому процесі.

Методологічною основою дослідження стали системний та компетентнісний підходи, що дали змогу комплексно розглянути процес цифровізації професійної підготовки майбутніх політологів. Було використано низку методів дослідження, зокрема, аналіз та синтез наукових джерел, порівняльний аналіз освітніх практик польських університетів, узагальнення та систематизацію цифрових інструментів професійної підготовки. Добір джерельної бази здійснювався з урахуванням їх актуальності, релевантності темі дослідження та наявності практико-орієнтованих результатів. До аналізу було залучено праці, опубліковані переважно впродовж останнього десятиліття, а також матеріали, що містять емпіричні дані та прикладні напрацювання.

Наукова новизна дослідження полягає у систематизації цифрових інструментів професійної підготовки політологів в університетах Республіки Польща, уточненні їх ролі у формуванні цифрової компетентності майбутніх фахівців, а також у виокремленні окремих перспектив цифровізації цього процесу в контексті сучасної вищої освіти.

Виклад основного матеріалу. Трансформація системи підготовки майбутніх політологів у Республіці Польща відбувається на тлі тривалої дискусії щодо наукового статусу та методологічної самостійності цієї дисципліни. Зокрема, як зазначає М. Ярентовський, історично польська

політологія тяжіла до гуманітарної інтерпретації та описового підходу, що дещо дистанціювало її від позитивістських стандартів соціології чи економіки. Цю ситуацію автор пояснює “кадровим генезисом” дисципліни, адже серед її фундаторів переважали представники юридичних та історичних шкіл [3]. Однак сучасний етап розвитку вищої освіти у Польщі пов’язаний із рішучим відходом від описової парадигми. І саме процеси цифровізації слугували каталізатором, що дав змогу польській політичній науці не лише інтегруватися у світовий дослідницький простір, а й радикально оновити дидактичний інструментарій.

Сучасний польський політолог – це фахівець нового покоління, професіограма якого проєктується через низку професійних функцій та завдань. Наприклад, серед функцій сучасного політолога виділяють: проведення досліджень та розробку аналітичних звітів щодо теорії політики, політичних систем, історії політики та політичної думки, міжнародних відносин, політичних інститутів та організацій, суспільних установок і поведінки стосовно політичних рішень та інститутів влади, оприлюднення отриманих знань, що можуть слугувати основою для прийняття рішень та дій у сфері внутрішньої та зовнішньої політики, проведення дидактичної діяльності. Професійними завданнями політолога є: розвиток політологічних теорій, що пояснюють передумови, перебіг та наслідки політичних процесів на національному та міжнародному рівнях; ідентифікація на основі емпіричних досліджень політичних структур сучасних суспільств; встановлення історичних чинників соціальних, економічних та політичних трансформацій, що відбуваються; аналіз ставлення та поглядів суспільства на державу, економіку та політику; проведення емпіричних досліджень на замовлення політичних інституцій та організацій; аналіз різноманітних аспектів міжнародних відносин та зовнішньої політики; проведення навчальних занять із курсів “Громадянська освіта” у школах та політичних наук у закладах вищої освіти; провадження наукової діяльності у сфері теорії політики, політичних систем, історії політики та політичної думки; участь у наукових семінарах та конференціях, зустрічах експертів у галузі внутрішньої та зовнішньої політики; проведення публіцистичної діяльності у засобах масової інформації; підготовка політологічних експертиз; виконання ролі експерта та радника в політичних інституціях та організаціях, структурах державної адміністрації та органах місцевого самоврядування, у дипломатичній службі та міжнародних організаціях (додатково) [6].

Узагальнення наведених професійних завдань та функцій дало нам змогу констатувати, що більшість із них безпосередньо пов’язані з обробкою інформації, аналітикою даних та комунікацією у цифровому середовищі, що зумовлює об’єктивну необхідність формування цифрової компетентності у майбутніх політологів. Наприклад, дослідницька діяльність у сфері політичних наук в умовах сьогодення неможлива без сформованих навичок володіння цифровими інструментами для опитування та обробки даних (наприклад,

Google Forms, SPSS тощо). Публіцистична діяльність активно зміщується у площину соціальних медіа та цифрових платформ, оскільки засоби масової інформації переходять в онлайн-формат. Експертування, зрештою, вимагає наявності у фахівця сформованих навичок моніторингу цифрового середовища у режимі реального часу. Викладацька діяльність в умовах сьогодення потребує володіння методиками дистанційного та змішаного навчання, сформованості навичок створення мультимедійного контенту, використання платформ для гейміфікації навчання тощо. З огляду на це, використання цифрових засобів у професійній підготовці – це не лише розширення номенклатури засобів навчання. Значно важливіше, що воно дає змогу подолати розрив між теоретичною підготовкою та вимогами практики, забезпечити трансформацію позиції студента з реципієнта інформації на аналітика політичних процесів, який активно використовує цифрові інструменти.

Очевидно, що використання цифрових інструментів у професійній підготовці майбутніх політологів у Польщі можна розглядати: 1) з позиції чинника, що впливає на дидактику вищої школи; 2) з точки зору прищеплення майбутнім фахівцям навичок їхнього застосування у професійній діяльності. У першому випадку йдеться про цифрові інструменти як засіб навчання, що створює нові освітні можливості та робить процес навчання більш привабливим. А це, своєю чергою, сприяє кращому засвоєнню знань, розвитку необхідних умінь та навичок. До таких засобів П. Жукевич та Р. Фелнер віднесли:

- електронні публікації. Автори стверджують, що Інтернет здатний забезпечити доступ до високоякісного наукового контенту в необмеженій кількості. У процесі навчання студенти отримують можливість опрацьовувати цифрові репозитарії книг, журналів, наукових статей, спеціалізовані пошукові системи, користуватися базами даних та реєстрами;

- інтернет-додатки та онлайн-сервіси, які забезпечують не лише миттєвий обмін даними, а й мінімізацію дистанції між громадянами та місцевими, державними та наднаціональними інституціями. Відтак завдяки інтернет-додаткам та онлайн-сервісам майбутні політологи можуть вчитися подавати запити на доступ до публічної інформації, надсилати скарги на бездіяльність органів влади, подавати петиції, користуватися базами даних, створювати інтерактивні форми тощо;

- ділові ігри, кейс-технологія та симуляції. Їхнє застосування може набувати різних форм: від гейміфікації до включення елементів симуляції в програми окремих навчальних дисциплін. Використання професійних кейсів для обговорення полегшує проведення дискусій, спонукає студентів до формулювання запитань. Симуляції та ділові ігри вимагають від учасників більшої залученості та часто попередньої підготовки щодо процесів ухвалення рішень, підготовки документів, механізмів переговорів тощо. Ділові ігри у професійній підготовці політологів найчастіше стосуються виборчих кампаній,

роботи польського Сейму, засідань Ради Європейського Союзу, сесій Генеральної Асамблеї ООН тощо. І, власне, комп'ютерні технології тут можна використовувати, наприклад, як симулятор голосування у Раді Європи тощо;

– масові відкриті онлайн-курси (MOOCs), що є продовженням e-learning, сприяючи здобуттю і розширенню професійних знань. Вони дають змогу порівнювати різні підходи до розв'язання професійних проблем та максимально забезпечують індивідуалізацію навчання тощо;

– вебквести, що передбачають використання студентами інтернет-ресурсів та цифрових інструментів для розв'язання завдань, запропонованих викладачем. Найчастіше у межах вебквестів відбувається перевірка отриманої інформації, пошук необхідної інформації і на її основі характеристика певного об'єкта, суб'єкта чи явища або ж проведення короткого аналізу [11, с. 32–38].

Важливо, що в польських університетах також широко застосовують платформи управління навчанням (LMS). Сьогодні вони від простого сховища матеріалів трансформувалися в інтерактивні середовища для асинхронної комунікації та групової роботи. На платформі проводять онлайн-дебати, виконують спільні проекти, а також ведуть роботу з електронними портфоліо тощо. Так, наприклад, у Варшавському університеті на факультеті політичних наук та міжнародних студій використовують систему Kampus (на базі Moodle) [8], у Ягеллонському університеті на факультеті міжнародних і політичних досліджень – платформу Regaz (на базі Moodle) [1] тощо.

Окрім того, у підготовці майбутніх політологів використовують спеціалізоване аналітичне програмне забезпечення, яке дає змогу здобувачам освіти опанувати методи аналізу політичних даних. В освітній процес впроваджують, головню, такі інструменти, як NVivo, що допомагає реалізувати якісний аналіз текстів політичних програм, а також SPSS/R з метою аналізу електоральної статистики. До прикладу, студенти Варшавського університету вивчають дисципліну “Аналіз соціальних даних” [8], у межах якого вчать працювати з базами соціально-політичних даних та застосовувати статистичні методи аналізу, зокрема з використанням програми SPSS.

Дослідження, проведене А. Жуковським та М. Гартлінським, дало змогу констатувати популярність у підготовці майбутніх політологів сервісів Google Docs, Google Forms, платформи You Tube, різноманітних вебсайтів. Автори наголошують, що цифровізація освітнього процесу виходить за межі педагогічного інструментарію та охоплює реєстрацію студентів на навчальні дисципліни, внесення результатів іспитів до системи, процедури, пов'язані із захистом дипломних робіт, тощо [12, с. 174]. А. Жуковські та М. Гартлінські дійшли висновку, що цифрові інструменти є корисними для викладання політичних наук і набувають щоразу більшого значення.

З метою узагальнення цифрових інструментів, які використовують у професійній підготовці політологів у Республіці Польща, їхню систематизацію подамо у таблиці.

Систематизація цифрових інструментів у професійній підготовці
політологів у Республіці Польща

Групи цифрових інструментів	Призначення в освітньому процесі	Значення для професійної підготовки
Платформи управління навчанням (Moodle (Kampus, Regaz) тощо)	Організація освітнього процесу, контроль знань, забезпечення зворотного зв'язку	Формування навичок дистанційної взаємодії, самоорганізації
Онлайн-сервіси та інтернет-додатки (Google Docs, Google Forms, YouTube)	Спільна робота, збір та обробка даних, презентація результатів	Розвиток навичок опосередкованої комунікації та аналітичної діяльності
Електронні публікації та бази даних (наукові репозитарії, електронні бібліотеки)	Доступ до наукової інформації, підготовка досліджень	Формування інформаційної культури та дослідницьких умінь
Симуляції, ділові ігри, кейс-технології (моделювання виборів, засідань парламенту тощо)	Імітація професійної діяльності, розвиток критичного мислення	Формування практичних професійних навичок
Масові відкриті онлайн-курси (Coursera, edX та ін.)	Розширення знань, індивідуалізація навчання	Розвиток здатності до самоосвіти та академічної мобільності
Вебквести (дослідницькі онлайн-завдання)	Пошук, аналіз і систематизація інформації	Розвиток аналітичного мислення
Спеціалізоване аналітичне програмне забезпечення (SPSS, NVivo тощо)	Кількісний і якісний аналіз політичних даних	Формування дослідницької та аналітичної компетентності

Тяжіння до застосування у професійній підготовці майбутніх політологів цифрових інструментів ґрунтується на низці тенденцій, окремі з яких описав Б. Семенецький. Польський медіапедагог звернув увагу на прагнення до відходу від: масовості на користь індивідуалізації навчання; формальної освіти до самоосвіти; моделі передання університетом знань до пошуку та створення в університетах нових знань; навчання в межах предметів до формування компетенцій. Окрім того, він звертає увагу на тенденції навчання упродовж життя, відмову від ієрархічної моделі управління та впровадження командного управління тощо [7, с. 327–328].

Цифровізація підготовки майбутніх політологів у Республіці Польща – це процес, який інтенсивно розвивається, і без нього вже не мислиться навчання студентів. Тому польські дослідники намагаються окреслити перспективи його розвитку. Зокрема, подальший розвиток процесів цифровізації професійної підготовки майбутніх політологів А. Жуковський та М. Гартлінський вбачають у: зростанні ролі онлайн-інструментів в освітньому процесі та розширенні спектра навчальних дисциплін, пов'язаних із цифровізацією політичного життя,

передусім тих, що стосуються електронного урядування та електронного голосування [12, с. 168]. Додамо також, що подальша цифровізація професійної підготовки майбутніх політологів може бути пов'язана з посиленням ролі технологій аналізу даних і штучного інтелекту; впровадження нових навчальних дисциплін, пов'язаних із цифровізацією політичного життя. Також польські науковці виділяють ризики цифровізації, наголошуючи, що надмірна увага до цифрових інструментів може перешкоджати міжособистісній взаємодії між студентами та викладачами. А тому варто пам'ятати, що цифрові інструменти мають виконувати роль допоміжного засобу, а не бути основним інструментом і метою освітнього процесу [12, с. 168].

Висновки. Проведене дослідження дало змогу констатувати, що цифровізація професійної підготовки майбутніх політологів у Республіці Польща є системним і динамічним процесом, який охоплює як трансформацію змісту освіти, так і зміну дидактичних підходів. Використання цифрових інструментів у підготовці політологів не обмежується їх роллю як допоміжних засобів навчання. Сьогодні вони стали важливим чинником формування професійної компетентності, зокрема, здатності до аналітичної діяльності, роботи з даними та ефективної комунікації в цифровому середовищі.

Систематизація основних груп цифрових інструментів, що застосовують у польських університетах, дала змогу розглядати їх крізь призму чотирьох функціональних блоків: 1) платформи управління навчанням; 2) спеціалізоване аналітичне програмне забезпечення; 3) технології імітаційного моделювання та віртуальної взаємодії; 4) інформаційні ресурси та бази даних. З'ясовано, що їхнє використання має посприяти як підвищенню ефективності навчання майбутніх фахівців, так і формуванню їхньої цифрової компетентності. Водночас виявлено, що процес цифровізації супроводжується певними ризиками, зокрема звуженням міжособистісної взаємодії між суб'єктами освітнього процесу, що потребує дотримання чіткого балансу між використанням цифрових технологій і традиційних педагогічних інструментів.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості їх використання для модернізації професійної підготовки політологів в Україні, зокрема в частині інтеграції цифрових інструментів в освітній процес, розробки відповідних освітніх програм та формування цифрової компетентності здобувачів вищої освіти. Перспективи подальших досліджень вбачаємо у порівняльному аналізі процесів цифровізації підготовки майбутніх політологів в Республіці Польща та Україні.

2. Elerian M., Yemini M., Jasikowska K. Educational reforms and political polarization: competing visions of citizenship education and youth engagement in Poland. *Journal of Curriculum Studies*. 2025. Vol. 57, No. 6. P. 717–737. DOI: <https://doi.org/10.1080/00220272.2025.2548311>
3. Jarentowski M. Czym skorupka za młodu nasiąka(ł)a? Kadrowcy politologii i kształcenie jej studentów. *Studia Politologiczne*. 2023. Vol. 67. S. 167–191. DOI: <https://doi.org/10.33896/SPolit.2023.67.10>
4. Kneuer M., Milner H. V. (Eds.). *Political Science and Digitalization – Global Perspectives*. Opladen, Berlin & Toronto : Verlag. Barbara Budrich, 2019. 290 p. DOI: <https://doi.org/10.3224/84742332>
5. Krzykawski M. K. Uniwersytet na czas przełomu. *Gospodarka i entropia: jak wyjść z polikryzysu?* Warszawa : Wyd-wo Naukowe Scholar, 2023. S. 393–411. URL: <https://surl.li/tqyvte>
6. MRPiPS. Klasyfikacja zawodów i specjalności. *Politolog*. URL: <https://surl.li/twksur>
7. Siemieniecki B. Uniwersytet w świecie mediów i technologii informacyjnej. *Idea uniwersytetu. Reaktywacja*. Kraków : Wyd-wo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2015. S. 319–330. URL: <https://surl.li/ruwixl>
8. University of Warsaw. ETCS course. *Social data analysis*. URL: <https://surl.li/ccsdsc>
9. Uniwersytet Warszawski. *Kampus*. URL: <https://surl.li/mdkjrjrh>
10. Warzec P. Politics of Political Science in Poland: The Ongoing Reform of Higher Education. *Polish Journal of Political Science*. 2023. Vol. 9, Iss. 1. P. 46–59. DOI: <https://doi.org/10.58183/pjps.01042023>
11. Żukiewicz P., Fellner R. *Polska politologia w obliczu wyzwan' nauki cyfrowej*. Wrocław : Instytut Politologii Uniwersytetu Wrocławskiego, 2015. 247 p. URL: <https://surl.li/vbjplh>
12. Żukowski A., Hartliński M. Digitalization and Political Science in Poland. Kneuer M., & Milner H. V. (Eds.). *Political Science and Digitalization – Global Perspectives*. Opladen, Berlin & Toronto : Verlag. Barbara Budrich, 2019. P. 163–174. URL: <https://surl.li/qutbqx>

References

1. Uniwersytet Jagielloński w Krakowie. (2026). *E-learning*. Retrieved from <https://surl.li/utwgwp> [in Polish].
2. Elerian, M., Yemini, M., & Jasikowska, K. (2025). Educational reforms and political polarization: competing visions of citizenship education and youth engagement in Poland. *Journal of Curriculum Studies*, 57(6), 717–737. <https://doi.org/10.1080/00220272.2025.2548311> [in English].
3. Jarentowski, M. (2023). Czym skorupka za młodu nasiąka(ł)a? Kadrowcy politologii i kształcenie jej studentów [Early Impressions Last: Political Science

Faculty and the Training of Students]. *Studia Politologiczne*, 67, 167–191. <https://doi.org/10.33896/SPolit.2023.67.10> [in Polish].

4. Kneuer, M., & Milner, H. V. (Eds.). (2019). *Political Science and Digitalization – Global Perspectives*. Opladen, Berlin & Toronto. <https://doi.org/10.3224/84742332> [in English].

5. Krzykowski, M. K. (2023). Uniwersytet na czas przełomu [The University for a Time of Breakthrough]. *Gospodarka i entropia: jak wyjść z polikryzysu?* Warszawa, 393–411. Retrieved from <https://surl.li/tqyvte> [in Polish].

6. MRPiPS. (2026). Klasyfikacja zawodów i specjalności. Politolog [Classification of Occupations and Specializations. Political Scientist]. Retrieved from <https://surl.li/twksur> [in Polish].

7. Siemieniecki, B. (2015). Uniwersytet w świecie mediów i technologii informacyjnej [The University in the World of Media and Information Technology]. *Idea uniwersytetu. Reaktywacja*. Kraków, 319–330. Retrieved from <https://surl.li/ruwixl> [in Polish].

8. University of Warsaw. (2026). ETCS course. Social data analysis. Retrieved from <https://surl.li/ccsdsc> [in English].

9. Uniwersytet Warszawski. (2026). Kampus. Retrieved from <https://surl.li/mdkjrj> [in Polish].

10. Warzec, P. (2023). Politics of Political Science in Poland: The Ongoing Reform of Higher Education. *Polish Journal of Political Science*, 9(1), 46–59. <https://doi.org/10.58183/pjps.01042023> [in English].

11. Żukiewicz, P., Fellner, R. (2015). Polska politologia w obliczu wyzwań nauki cyfrowej [Polish Political Science in the Face of the Challenges of Digital Science]. Wrocław. Retrieved from <https://surl.li/vbjplh> [in Polish].

12. Żukowski, A., Hartliński, M. (2019). Digitalization and Political Science in Poland. Kneuer, M., & Milner, H. V. (Eds.). *Political Science and Digitalization – Global Perspectives*. Opladen, Berlin & Toronto. Retrieved from <https://surl.li/qutbkx> [in English].

Стаття: надійшла до редколегії 16.03.2026

доопрацьована 04.05.2026

прийнята до друку 29.05.2026

**DIGITALIZATION OF PROFESSIONAL TRAINING FOR POLITICAL
SCIENTISTS IN THE REPUBLIC OF POLAND****Nazar Senytsia**

*Ivan Franko National University of Lviv,
Tuhan-Baranovskoho Str., 7, Lviv, Ukraine, UA-79005
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-6296-5231>
e-mail: Nazar.Senytsia@lnu.edu.ua*

The article analyzes the state of digitalization in the professional training of future political scientists in the Republic of Poland and identifies the key digital tools that ensure the transformation of the educational process in the field of political science. It is argued that digital transformation has enabled contemporary Polish political science not only to integrate into the global research space, but also to significantly modernize its didactic toolkit and overcome its historical tendency toward a humanitarian interpretation and a descriptive approach. The professional functions and tasks facing Polish political scientists are characterized, and the importance of developing their digital competence for successful professional self-realization is substantiated.

It is pointed out that the use of digital tools in the professional training of future political scientists in Poland can be considered both as a factor influencing higher education didactics and from the perspective of instilling skills for their application in future professional activities. The article provides a characterization of digital means used in Polish universities for training future political scientists: electronic publications, Internet applications and online services, simulations, Massive Open Online Courses (MOOCs), web quests, learning management platforms (LMS), specialized analytical software, etc.

Based on the analysis of the works of Polish scholars, several prospects for the development of digitalization processes in the professional training of future political scientists have been outlined (including the growing role of online tools in the educational process and the expansion of the range of academic disciplines related to the digitalization of political life, particularly those concerning e-governance and e-voting). The risks associated with the digitalization of professional training for future political scientists have also been identified, primarily consisting in the reduction of interpersonal interaction among participants in the educational process.

Keywords: training of political scientists, digitalization, digital competencies, digital tools, online services, professional training, Republic of Poland.